

فرمان امام برای تشکیل شورای عالی انقلاب فرهنگی

قشر متدین انقلابی اعم از استادی معتمد، معلمان آموزش و پرورش و جوانان و وطن خواهان اسلامی و دانشجویان انقلابی موظفند با هوشیاری بدون غفلت از این مساله مهم به دانشگاهها و مدارس و آتان که هنوز خواب رژیم سابق را می بینند و رویای فرهنگ شرق و غرب را در سر می پروراند، اجازه نهند که خارج از دروس موظف خود به صحبت های انحرافی بپردازند و در صورتی که نصیحت بر آنان اثر نداشت به شورای عالی انقلاب فرهنگی که شکل گرفته است و انجام وظیفه می کند اطلاع دهند و باید بدانند با مسامحه در این امر به تدریج در دانشگاهها و دبیرستانها خط انحرافی نفوذ خواهد کرد و در پیشگاه خداوند متعال مسئول هستند.

صحبت های امام در دیدار با اعضای شورای

دانشگاه را باید شمارویه خدابرید، ربه معنویت ببرید و همه درس ها هم خوانده بشود، همه درس ها برای خدا خوانده بشود. اگر این را نتوانستید که شما برای این کار بروید و این کار را بکنید در کارتان موفقید، چه برسید به مقصدتان، چه نرسید به مقصدتان. یا اگر برای خودتان باشد ممکن است کار، بسیار عالی باشد اما برای دیگران نفع دارد، برای شما نفع ندارد. گاهی برای شما ضرر دارد، برای دیگری نفع دارد، و گاهی برای شما نفع دارد، برای دیگران ضرر دارد. شما می خواستید یک کار خوبی بکنید نشده است و کار، بد شده است، اما شما می خواستید خوب انجام بدهید.

سال ۱۳۶۴

در زمینه سوق دادن نظام آموزشی به سمت رفع نیازهای مقطعی و درازمدت، کار اساسی در شورای عالی انقلاب فرهنگی انجام نشده شاید یکی از مسائل که باید در شورا بدان توجه کافی بشود، همین است. یکی دیگر از مواردی که مورد سوال است، مسائل سیاسی اخلاقی در دانشگاه است. نقطه نظرهای شورای عالی انقلاب فرهنگی در این زمینه باید مشخص باشد. مساله انحرافات سیاسی، انحرافات اخلاقی، اختلاف در بعضی نهادهای اسلامی که همه شان مسئول این هستند که تحول اخلاقی، تحول فکری و روحی را در دانشگاه به وجود بیاورند.

آذر ۱۳۶۵

نباید به اینکه ما یک کتاب درباره معارف دینی بنویسیم یا یک رشته معارف دینی بگذاریم در میان رشته های مختلف، دل خودمان را خوش کنیم که کار انجام بگیرد، این کافی نیست. ممکن است کاری که بنده می گویم حجم آن همین اندازه باشد یا کمتر، به این معنا نیست که حجم آموزش دینی را در کلاس ها بالا ببریم، اما بقیه روش با این طرف تفکر تفاوت می کند، به طور خلاصه آنچه من احساس می کنم باید انجام بگیرد، این فکر است که باید پخته شود و به صورت طرح هایی در بیاید و بر اساس آن طرح ها، برنامه ریزی شود و اینها کار شورای عالی انقلاب فرهنگی است.

آذر ۱۳۶۷

پرداختن به تربیت نیروی انسانی (متخصص) اولویت دارد، البته ما از این جهت عقب هستیم و مسائل مربوط به جنگ و مشکلات بعد از انقلاب، حقا و انصافا از یک تدبیر درست در این زمینه، مسئولان را باز داشته است و اولویت ها در اداره و سازندگی انقلابی و اسلامی کشور به طور دقیق رعایت نشده است. امروز روزی است که حقیقتا فشر دانشگاهی و کسانی که با مسائل علم و فرهنگ مستقیما سر و کار دارند، باید به این قضیه بپردازند. دانشگاهها یکی از اولین مراکز هستند که برای تصویر یک آینده روشن و ممتاز و امکان حرکت به آن بایستی مورد توجه قرار بگیرند.

آذر ۱۳۶۸

معتقد بودم و همچنان هستم که این شورای عالی می تواند کاری های زیادی برای پیشبرد فرهنگ کشور داشته باشد و به وزارتخانه هایی که متصدی و مباحث اجرایی کار فرهنگی هستند، کمک بزرگی بکند. بحمدالله همه هم در این مجموعه عضو و شریکند و از این ترتیب و این وضع هم خیلی خوشحال و خشنودم. جناب آقای هاشمی (رفسنجانی) فرمودند که شورا افت کرده است، من به این هیچ اعتقادی ندارم، من معتقدم که شورا بحمدالله الان با حضور شما آقایانی که تشریف دارید به خصوص بانوچه به حضور مستمر خود جناب آقای هاشمی، وضعیت خیلی بهتر می باشد و فعال تر شده است.

آذر ۱۳۷۴

ای کاش به جای این مسائلی که مقدماتی ریز و اجرایی است و عمدتا مربوط به دانشگاهها است، مسائل عمومی فرهنگی کشور در این شورا مطرح شود، چیزهایی که امروز واقعا مورد نیاز است. حقیقتا احتیاج است که مرکز فکور، فهیم و دلسوزی به این گونه مباحث برسد. مسائل فرهنگی کشور از مسائل نظامی کشور کمتر نیست، البته نمی خواهم این دو را به هم تشبیه کنم. اما در مقام مقایسه کلان، این از آن حداقل کمتر نیست، بلکه خیلی بیشتر است. یک نقطه مرکزی لزوم دارد. این به معنای آن نیست که ما محیط کشور را به یک رای فرهنگی محصور کنیم و لاغیر که هیچ شخصیت فرهنگی جرات ابداع را نداشته باشد.

آذر ۱۳۷۳

یک مطلبی هم عرض بکنم که البته در حاشیه است و در درجه اول نیست و آن این است که مشاهده می شود گاهی اوقات در حرکات سیاسی دنیا که دشمنان ما در سطح جهان انجام می دهند اشاره به مباحث فرهنگی هست یعنی تهمت فرهنگی به ملت ما و کشور و نظام اسلامی ما می زنند. من بد نمی دانم که گاهی شورای عالی انقلاب فرهنگی، چون این شورایک شخصیت حقوقی مهم است و یک مجموعه عظیم قابل توجهی از شخصیت های برجسته کشور در اینجا جمع شده اند، یک موضعی در مقابل اینها بگیرد چون شما یک مرجع فرهنگی هستید پاسخ بدهید.

آذر ۱۳۷۲

می بینیم که وقت این شورا می گذرد به تصویب فلان آیین نامه و فلان اساسنامه و فلان دانشگاه و انتخاب رئیس برای فلان دانشگاه، برای این جور موارد وقت دو جلسه را می گیرند و بحث می کنند در حالی که کتاب های درسی ما آنجا دارد اساس اسلام را برای دانشجویی که فردا می خواهد زمام امور مملکت را در دست بگیرد، زیر سوال می برد. این دانشجو یک آدم عادی که نیست؛ بقال که نمی شود، فردا توای بازار که نمی رود مشغول کاسبی بشود، این می آید یک مسئولیتی، یک شغل مهمی را در دست خواهد گرفت.

آذر ۱۳۷۵

علی ایحال، آنچه که امروز می فهمیم و احساس می کنیم که باید انجام بدهیم، این است که باید مساله فرهنگ را با کلیتش، مساله اول این کشور به حساب آورد. ما اگر نتوانستیم فرهنگ این کشور را با پایه های مستحکم و قوی و نهادهای صحیحی که کارایی لازم را داشته باشند پشتیبانی و تقویت کنیم، کار این کشور روی غلتک خواهد افتاد و پیشروی این کشور در همه زمینه های مورد نظر تضمین خواهد شد. چنانچه ما فرهنگ را اصلاح و دنبال نکردیم، به احتمال زیاد برنامه ریزی های ما ابتر خواهد بود. یعنی مدتی تلاش می کنیم، زحمت می کشیم اما نمی توانیم به نتایج قطعی آن امیدوار باشیم.

بهمن ۱۳۷۶

مکررا سوال می شود که از لحاظ نفوذ قانونی این مصوبات، ما در چه وضعیتی هستیم. آیا از لحاظ قانونی، حکم قانون دارد؟ این هم قبلا عرض شد که بله، ما در زمان امام سوال کردیم، ایشان فرمودند، بعد هم همین معنا از طرف ما تأیید شد که مصوبات این شورا لازم الاجرا است، به هر جا که ابلاغ شد، دستگاه های اجرایی موظفند اجرا کنند. نمی شود گفت که حالا ما یک تصمیمی می گیریم، بعد هم مجلس یک تصمیم می گیرد، بله طبیعی است که این هست، البته اینجا دستگاه قانون گذاری نیست، نمی خواهیم تعبیر قانون بکنیم.

آذر ۱۳۷۹

این شورا هم شورای منحصربه فردی است و از اعتبار آن هیچ چیز کم نشده است. این شورا از لحاظ قانونی، پشتوانه مستحکمی دارد؛ در این هیچ جای تردید نیست. از لحاظ ترتیبی هم که ملاحظه می کنید یک ترکیب منحصربه فردی دارد. در زمینه مسائل فرهنگ، ما این گونه ترتیب جامع، همه جانبه و مستحکم برخوردار از انسان های صاحب فکر و صاحب تجربه و صاحب انگیزه نداریم. و اگر هر کس هم بخواهد در گوشه و کنار چنین شورایی را تشکیل بدهد، تشکیل نمی شود؛ یعنی این شورا وزانت خودش را دارد.

آذر ۱۳۷۸

چرا در محیط دانشگاه تصریح نمی شود که ما می خواهیم دانشگاه را اسلامی کنیم؟! من چند سال قبل، این را مطرح کردم، البته اطلاع دارم که جلساتی دارید، ان شاء الله که این جلسات به نتایج خوبی هم برسد. من می گویم از اینکه شما بگویید «مامی خواهیم دانشگاه اسلامی باشیم»، خجالت نکشید و از این نترسید. این، آن چیزی است که این ملت برای آن قیام کرده است و من و شما پوسته رویی و ظاهر این ملت هستیم. اراده ما فکر، گمان و روحیات ما حاکی از اعماق عظیم قشر های این ملت نیست اقشر های ملت همان کسانی هستند که این انقلاب را به وجود آوردند.

دی ۱۳۷۷

من اعتقاد قوی و جازم دارم که امروز بر دوش شما حضراتی که در این مجموعه عضو هستید، مسئولیت بزرگی گذاشته شده است. مسئولیت بسیار بزرگی است، کشور از لحاظ فرهنگی مورد تهاجم است. این مساله تهاجم فرهنگی، یک واقعیت و یک امر حقیقی است. ما هم تنه انسانی نیستیم کمی می گویم هم کشورهای غیراروپایی و غیرآمریکایی که بیشتر مهاجمین از آنجا هستند، بارها و بارها تکرار می کنند، هم در مقابل فرهنگ مهاجم آمریکایی، اروپایی ها تکرار می کنند. الان شما ببینید در اروپا سر قضیه فیلم و مسائل هنری و اینها چه غوغایی است. خوب، این واقعیتی است که وجود دارد.